

An ty voné věci,
jenž jsou prosby svatých,
před ďábly schovávají
do těch baní zlatých,

V tom krásném svitání
do nebe letíce,
a milému Ježíši
je obětující,

Od těch svatých duší,
že jsou jich nabrali,
jenž jsou jich ostríhali,
tak jemu pravili.

Ten, kdož ráno vstává,
a na úsvitě bdí,
darů hojných nabývá
též i požehnání.

Jakub sluha Boží,
s andělem zápasil,
násilný boj s ním jest měl,
až jej byl obrazil.

Nechtěl se spustiti,
anděla svatého,
až mu požehnání dal,
krále nebeského.

Věrná milá duše,
nespouštěj se svéhe
Jakuba nebeského,
Otce laskavého.

Ať pro Krista Pána
on tobě požehná
s svými vyvolenými,
ať věčnou radost dá.

Oko nevidalo,
ucho neslychalo,
ni člověku na srdce,
kdy jesti vstoupilo.

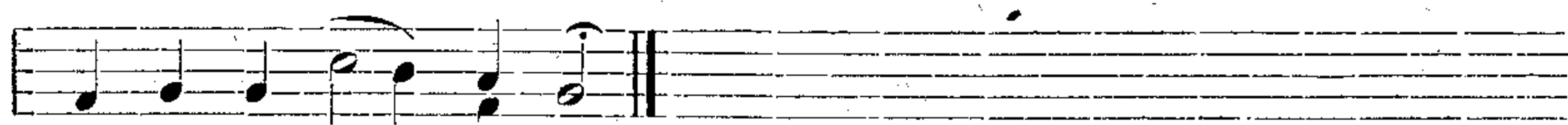
Jaká radost čeká
každého věrného,
kterýž právě miloval
Pána Boha svého.

886.

Z Velké.

O vše-mo-hú - cí Bo - že náš, děku-jem tobě v tento čas,

že nás sám o - stri-háš.

O všemohoucí Bože náš,
děkujeme Tobě v tento čas,
že nás sám ostríháš,

Od hříchů, i ďábla zlého,
i v noci od snu škodného,
budiž chvála z toho.